

BONUSHOOFDSTUK!

Waarschuwing: dit hoofdstuk bevat spoilers uit *Trial of the Sun Queen* (boek 1) en *Rule of the Aurora King* (boek 2). Heb je deze boeken nog niet gelezen? Doe dat eerst en kom daarna terug!

© 2023 Nisha J. Tuli

Vertaling: Mariella Manfré

Grafische verzorging: Bert Holtkamp

www.uitgeverijdefontein.nl

 UITGEVERIJ
De Fontein |
JEUGD

HOOFDSTUK ACHTENTWINTIG

NADIR

Na Lors merkwaardige ontmoeting met de Fakkelt breng ik haar terug naar mijn vleugel. We zeggen onderweg niet veel, en ik voel dat er iets rondspookt in haar hoofd. Ik moet me toch afvragen waarom de Fakkelt tegen haar heeft gesproken. Waarom doen de Artefacten zo in haar nabijheid? Wie is ze echt? Ik geloof haar als ze zegt dat ze de erfgenaam van Hart is, maar er moet nog iets zijn. Vertelt ze me dat niet? Of weet ze het gewoon niet?

Ik wil dat ze me vertrouwt, maar ik begrijp dat ik moet blijven proberen dat te verdienen. Haar hand zit in de mijne geklemd, maar is ijskoud. Als we bij mijn kamer komen, zegt ze dat ze een warm bad gaat nemen en dan verdwijnt ze een tijdje. Hoe graag ik haar ook dicht bij me wil hebben, ik heb even nodig om na te denken en adem te halen. Ik raak zo opgefokt van haar dat mijn schouders pijn doen en mijn kaak zeer doet omdat ik mijn kiezen zo hard op elkaar klem.

Zodra de deur dichtgaat loop ik naar de bar om wat in te schenken en ik knoop de bovenste knopen van mijn shirt los in de hoop wat van de spanning op mijn borst te verlichten. Het is middag en de lucht is grijs, het noorderlicht is nog niet te zien.

Morana en Khione liggen bij het vuur en ik loop erheen om ze te aaien, waarna ik in de leunstoel val en starend in de vlammen aan mijn drankje nip. Miljoenen gedachten malen door mijn hoofd, alsof ik in een draaimolen zit. Af en toe werp ik een blik op de deur die dicht blijft. Ik luister aandachtig, hoor van de andere kant wat geplons van water en een paar keer gezucht.

Zerra, ik zou niets liever willen dan daar naar binnengaan en mijn hand in het water laten glijden en... Nee. Ik heb gezworen haar niet aan te raken tenzij ze erom vraagt.

Zerra, ik hoop dat ze het vraagt. Binnenkort.

Eindelijk gaat de deur open en als ik mijn blik opsla zie ik dat ze naar me kijkt. Ze draagt een roze ochtendjas die dichtgeknoopt is om haar middel en ik doe mijn best om niet te fantaseren over wat ze eronder aanheeft. Niets, misschien? Of iets van kant dat ik met mijn tanden kapot kan scheuren? Beide mogelijkheden bezorgen me al een stijve.

Mijn glas balanceert op mijn been, en ze komt naar me toe lopen, stopt om het op te pakken. Ze zet het op de tafel en ik hou mijn adem in, vraag me af wat er aan de hand is. Ze is de mooiste, meest perfecte vrouw die ik ooit heb gezien. Sommigen zouden haar litteken misschien lelijk vinden of iets om te mijden, maar het enige wat ik erin zie is haar kracht en haar onverschrokkenheid. De manier waarop ze zichzelf staande houdt met zelfverzekerdheid, alsof ze een feniks is die de tel kwijt is van het aantal keren dat ze uit de as is herrezen.

Ze laat een knie op de stoel glijden en dan de andere ook zodat ze schrijlings op mijn schoot zit, en ik stik bijna in mijn tong. Ik probeer kalm over te komen, ook al gaat mijn hartslag zo snel dat ik op het punt sta flauw te vallen en mezelf compleet voor schut te zetten. De stof van haar ochtendjas zit om haar heupen gerimpeld en mijn blik valt op de knoop in het ceintuur die me haar met een kleine beweging in al haar glorie zou onthullen. Ik vang haar blik en ik denk dat ze misschien hetzelfde denkt.

Haar tong glijdt over haar lippen waarna ze haar hoofd schuin houdt en zegt:

‘Je zei dat je me niet zou aanraken tenzij ik het vroeg?’

Ik knik en mijn ogen zwerven over haar lichaam, doen me fantaseren over alles wat haar ochtendjas verbergt. ‘Je liet me vandaag je hand vasthouden,’ zeg ik, en ik hoop maar dat ze niet merkt hoe zielig ik ben dat dat ene moment van contact genoeg was om me tot waanzin te drijven.

‘Dat is waar. Maar je weet dat ik dat soort aanraking niet bedoelde.’

Ik grijns, doe zo fucking hard mijn best om niet te laten zien dat ik kapot ga hier.

‘Mag ik jou aanraken?’ vraagt ze met een schuin hoofd.

Neemt ze me in de zeik? ‘Je mag met me doen wat je fucking wilt.’ Mijn stem voelt als schuurpapier, maar ik leun naar haar toe en fluister: ‘Hoe verder je gaat, hoe beter.’

Haar handen landen op mijn schouders en glijden naar beneden. Haar vingers laten een brandmerk achter in mijn huid, zelfs door de stof heen. Mijn huid trekt strak van haar aanraking en ik krijg een droge mond. Ik grijp haar heupen vast, geniet van de manier waarop mijn vingers haar huid kneden. Ik wil haar oppakken, naar het bed dragen en haar de mijne maken.

Maar dan wikkelen haar vingers zich om mijn polsen en ze zet allebei mijn handen op de leuning van de stoel. ‘Nee, nee, ik heb niet gezegd dat je mij mocht aanraken.’

Dus we gaan het zo doen? Dit is nog beter dan ik had kunnen dromen. ‘Dus jij mag mij aanraken, maar ik mag jou niet aanraken?’ vraag ik.

Ze knippert onschuldig met haar ogen, hoewel ik daar geen moment intrap. ‘Verandert dat je eerdere antwoord?’

‘Fuck, nee.’ Natuurlijk niet.

Ze lijkt een glimlach te verdringen als haar handen mijn borst weer vinden. Ze beweegt haar vingers langzaam, verkent me met aandacht. Als een musicus die liefdevol haar instrument stemt of een schilder die haar doek verkent. Ik blijf heel stil zitten, dwing mijn hart om te stoppen tegen mijn ribben te rammen.

Ze pakt een knoop van mijn shirt en maakt die open. Ik stop bijna met ademen als ze de stof wijd uiteen spreidt.

‘Wat doe je?’ vraag ik als ze nog een knoop opent en dan nog een, en mijn borst blootlegt waar haar blik over mijn tattoos glijdt. Die heb ik na de oorlog laten zetten om mezelf eraan te herinneren wie ik ben. Als herinnering aan alle dingen die ik in die duistere jaren bijna was kwijtgeraakt.

‘Ik vind het leuk om naar je te kijken,’ zegt ze zachtjes terwijl ze haar hand tegen mijn borst drukt, waar ze het snelle kloppen van mijn hart moet voelen.

‘Ik vind het ook leuk om naar jou te kijken. Heel leuk.’

Haar glimlach is wild als ze opstaat, een stukje achteruit gaat en aan het ceintuur van haar ochtendjas trekt. Ze laat hem op de grond glijden en ik kan niet beslissen waar ik eerst moet kijken. Al die gladde warme huid glanst in het zachte licht en smeekt me om een hap te nemen.

Mijn blik botst op het zwarte brandmerk van Nostraza op haar schouder, maar ik denk dat ze het niet erg vindt als ik daar nu niet over begin. Ik hoef er echt niet aan herinnerd te worden. Ik heb haar woorden gehoord. Ik weet het nog. Ik zal het altijd onthouden.

‘Fuck,’ zeg ik, en ik haal een hand over mijn gezicht. Ze wordt echt mijn dood. ‘Ik zou graag naar nog meer van je willen kijken.’ Het is een hoopvolle suggestie, maar het lijkt me een poging waard.

Natuurlijk lacht ze me uit en dat verdien ik waarschijnlijk.

‘Dat gaat niet gebeuren.’

‘Wat dan wel, Hartkoningin?’

Ik zie haar heftig knippen elke keer dat ik haar zo noem. Ze weet wie ze is, maar het is duidelijk dat ze er nog niet helemaal van overtuigd is.

Ze komt weer naar de stoel, laat haar beide knieën over mijn dijen glijden en gaat op mijn stijve lid zitten. Zerra, ik ben zo hard en ze is niet eens naakt. Nog niet. Ze rolt met haar heupen en mijn stijve klopt als ik mijn handen in de stoelleuning graaf waar ik me op het moment aan vastklem alsof mijn leven ervan afhangt.

‘Laat me je aanraken,’ grom ik. Ze aarzelt even, maar schudt dan haar hoofd. Ik moet er bijna om lachen. Het is duidelijk dat ze ervan geniet om me een beetje te martelen. Ze haat het dat ze zo naar me verlangt.

‘Raak jezelf dan aan voor me. Knijp in je borsten.’ Ik heb íéts nodig.

Ze trekt een wenkbrauw op, wat me nog stijver maakt als ze haar handen over haar borsten laat glijden, ze eromheen krult en ze tegen elkaar duwt. Mijn adem ontsnapt trillend in de langste, kwellendste zucht van mijn leven.

‘Raak je poesje aan,’ beveel ik haar, me afvragend of ze het zal doen. ‘Doe je slipje uit. Laat me zien hoe nat en roze je bent.’

Ze speelt door haar beha heen met haar tepels en ik lik over mijn lippen, vraag me af hoe het zou zijn om erop te zuigen tot ze kreunt. Ze rolt met haar heupen en grijpt mijn schouders weer vast. Het scheelt niet veel of ik ontplof.

Ik knijp zo hard in de leuning dat ik de bekleding voel meegeven onder mijn vingers. Nadat ze nog een keer met haar heupen wiebelt, laat ik mijn hoofd achterover vallen. ‘Je wordt nog mijn dood.’

Ze maakt mijn shirt verder open, legt mijn buik bloot, waarna ze van me afglijdt en op haar knieën valt.

‘Wat doe je?’ vraag ik, als ik haar door haar wimpers naar me op zie kijken met een boosaardige grijns op haar gezicht. Ik heb me zo’n zorgen gemaakt dat ik te veel aandrang, maar ik ben ervan overtuigd dat ze lol heeft nu, en dat besef doet iets vreemds met me vanbinnen. Ik wil dat ze gelukkig is. Zorgeloos. En ik wil degene zijn die haar dat allemaal geeft.

Ze leunt naar voren en plaatst een kus midden op mijn borst die zo’n beetje door mijn huid brandt. Haar tong sleept over mijn buik waar ze onderweg meer kusjes plaatst. Ik ben strakker gespannen dan een kabel die een oorlogsschip sleept.

‘Alsjeblieft,’ smee ik. ‘Ik moet je aanraken.’

Ze werpt me weer een boosaardige glimlach toe en pakt de knoop van mijn broek die ze opendoet.

‘Fuck,’ fluister ik als ik me realiseer wat ze van plan is. Dat denk ik tenminste. Zerra, lieve godin, wat heb ik gedaan om deze beloning te verdienen? Mijn lijst van zonden is toch zeker veel te lang. Als ze voorover leunt en haar mond tegen de stof drukt die om mijn stijve spant, ga ik bijna door het lint. Verwonderd staar ik omlaag, compleet van mijn stuk gebracht over hoe deze vrouw mijn leven ingestormd is.

Nog maar een paar maanden geleden wist ik niet eens van haar bestaan en nu kan ik aan niets anders denken dan aan haar.

Ze trekt mijn rits omlaag en dan de rand van mijn boxershorts waarna mijn lid opduikt, zo fucking klaar voor haar.

‘O. Jee.’ Ze staart me aan met wijdopen ogen en dat is zelfs voor mijn ego te veel.

‘Ik zei toch dat hij beter was van dichtbij,’ zeg ik, omdat ik het blijkbaar niet kan laten. De blik die ze me toewerpt doet me vermoeden dat ze me gaat laten boeten voor die opmerking.

Dan krult ze haar hand om me heen en ik kreun: ‘Zerra.’ Ze streelt me met precies de perfecte druk. ‘Ik ga dood als ik je niet mag aanraken. Letterlijk fucking dood in deze stoel.’ Ik stel me niet aan. Ik ga echt dood.

Ze negeert mijn smeekbede, maar ik kan niet te veel klagen, want terwijl haar hand me stevig vasthoudt leunt ze omlaag en zuigt zachtjes op de top van mijn lid, glijdt met haar tong over de spleet. Mijn heupen schokken als ze me helemaal in haar mond neemt, terwijl haar hand blijft bewegen. De kreun die als reactie volgt komt recht uit het diepst van mijn hart.

Als ik naar beneden kijk, zie ik dat ze naar me gluurt met die grote, gevoelvolle ogen die alles lijken te kunnen zien. ‘Zerra, je bent zo fucking mooi,’ zeg ik. ‘Je ziet er zo perfect uit met mijn stijve in je mond.’

Ze blijft zuigen, haar wangen worden hol als ze steeds meer van me in haar mond neemt. Mijn heupen bewegen uit zichzelf en uiteindelijk houdt ze op te proberen dat onder controle te houden en graven haar nagels in mijn dijen terwijl ik haar mond neuk tot ik tegen de achterkant van haar keel kom. Zerra, ik heb nooit eerder iets meegemaakt wat zo voelt.

‘Fuck, wat een braaf meisje. Je voelt zo fucking goed,’ breng ik uit, terwijl ik de leuning steeds harder vastknijp. Ik wil mijn handen om haar haren wikkelen, maar ik laat ze waar ze zijn, zoals ik heb beloofd. Dat komt nog wel. Uiteindelijk.

Ik was al zo ver heen dat het niet lang duurt voor ik het branden van mijn orgasme voel aankomen. ‘Ik ga komen,’ hijg ik, en dan doe ik dat. Het scheurt van binnenuit door me heen terwijl Lor het inslikt als het brave meisje dat ze

is. Als ik leeg ben, trekt ze zich met een plof terug en veegt haar kin af. Ik kan niet geloven dat ze dat net heeft gedaan. Ik weet niet waar ik moet kijken nu.

Eindelijk laat ik mijn grip op de stoel los, en we kijken allebei naar de vulling die eruit puilt en het versplinterde hout dat op de grond valt.

‘Trek je kleren uit. Nu is het jouw beurt,’ snauw ik naar haar. Ik ga verdomme van haar genieten tot ze me smeekt om te stoppen.

Ze staat op en kijkt op me neer, met opeens een uitdrukingsloos gezicht. ‘Ik moet naar je zus. We gaan winkelen. Ze gaat me het Violetdistrict laten zien.’

Ze draait zich om en ik spring op. Ze pakt haar ochtendjas op en ik wil haar aanraken, maar stop dan. ‘Ik dacht het niet, bajasklant.’

‘O, ik ben weer bajasklant? Net was ik nog een braaf meisje.’

Ik grom. Dat verdiende ik waarschijnlijk ook, maar ik ben te opgefokt om me daar druk om te maken.

‘Nu staan we gelijk,’ zegt ze zelfvoldaan terwijl ze haar armen in haar ochtendjas schuift.

Pardon? ‘Gelijk? Is dat waar dit om gaat?’ Ik ga dichterbij haar staan en ze kijkt naar me op. Ik raak haar niet aan. Dat zal ik niet doen. Tenzij ze het vraagt, maar allemachtig, dat kost me nu al mijn kracht. ‘We staan niet gelijk. We staan niet gelijk tot ik je minstens vijf keer heb laten klaarkomen voor die ene keer van mij. Spreid je benen en ik zal je zo hard laten klaarkomen dat je niet meer weet hoe je heet.’

Ze slikt, haar keel klopt. ‘Voor wat, hoort wat, prins,’ zegt ze, maar het is duidelijk dat ze het niet meent. ‘En jij bent de enige die moeite heeft om te onthouden hoe ik heet.’ Ze klopt me glimlachend op de wang en fuck, dat verdiende ik zeker.

‘Lor,’ zeg ik als ze naar haar kist loopt om wat kleren te pakken. Ze buigt voorover en biedt me een aanlokkelijke blik op haar ronde kont.

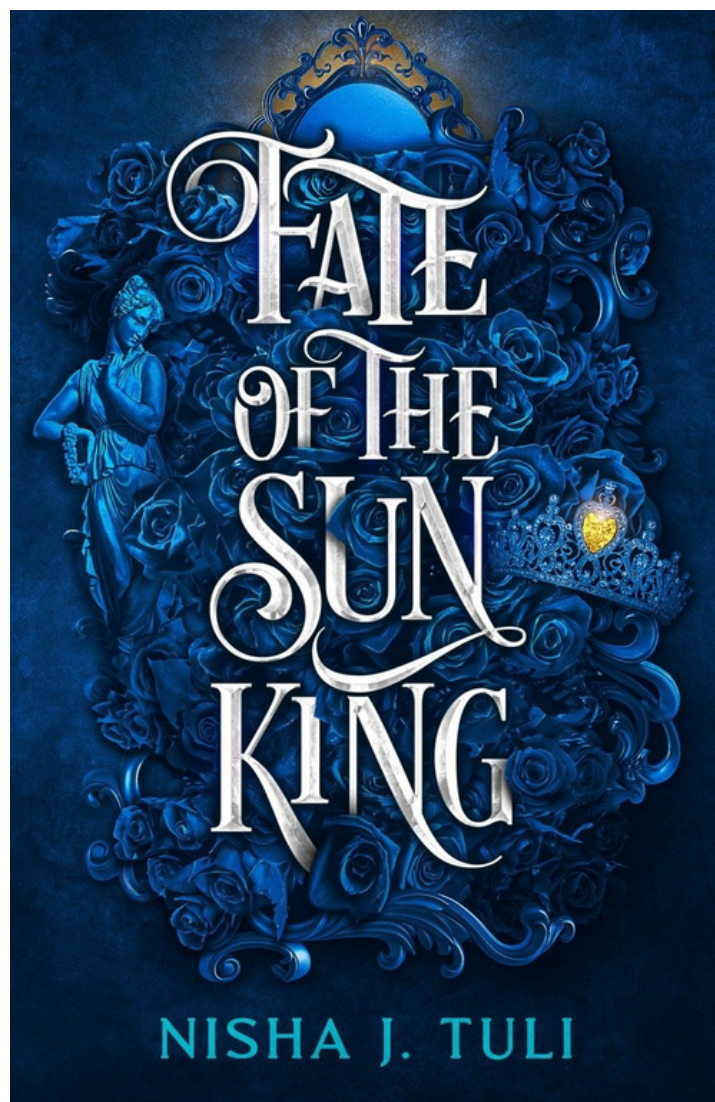
‘O, dus je weet wel hoe ik heet,’ zegt ze zonder naar me te kijken.

Wat nu? Ik moet deze situatie heel snel onder controle krijgen. Ik wil haar. ‘Kom terug of, Zerra helpe me, ik zal...’

Ze werpt me een blik toe die recht door mijn hart steekt. 'Je zult wat? Je hebt beloofd me niet aan te raken tenzij ik erom vraag.'

Mijn handen vormen vuisten. Dat doe ik niet. Natuurlijk doe ik dat niet. Ze pakt haar kleren op en loopt langs me. Ik kijk haar na tot ze de deur door gaat, die ze zo hard dichtsmijt dat ik ineenkrimp.

BINNENKORT...

Wil je weten hoe het verdergaat tussen Lor en Nadir? Op 26 november 2024 verschijnt deel 3 in de *Artifacts of Ouranos*-serie!